

MREŽA GOZDNIH VRTCEV – Vrtec Renče, skupina Oblački

SEPTEMBER 2021 – DECEMBER 2021

V septembru 2021 smo se večkrat odpravili v gozd. Najprej smo gozd morali poiskati. Odpravili smo se na sprehod, opazovali smo okolico in bili pozorni ali bomo na poti kje zasledili gozd, kamor bomo lahko zahajali. Pomoč smo našli pri vaščanki, ki nas je usmerila, nam povedala kam naj se odpravimo. Otroci so bili veseli, saj so komaj čakali, da prispemo. Ob prihodu v gozd je bilo iz njihovih ust slišati glasove navdušenja.

V gozdu so najprej raziskovali, si ogledovali,... K nama so prihajali navdušeni kaj vse so videli, kako je lepo, ali bomo še prišli?,... Domišljija ni poznala meja. »Ali tukaj živijo medvedi, pošasti?« Porajalo se jim je polno vprašanj. Ta dan smo v gozd prinesli tudi knjigo in blazine, na katere smo se lahko usedli. Prisluhnilo smo pravljici »Rdeče jopice«.

Ob naslednjem obisku gozda, smo najprej opazovali kakšen je gozd v jeseni. V pomoč, na kaj vse moramo biti pozorni, nam je bila pravljica »Rdeče jopice«, ki smo jo prebrali na prejšnjem obisku v gozdu. Opazili so, kako se spreminjajo barve na drevesu. Nekateri listi so bili že pobarvani, drugi še vedno zeleni. Iz krošenj je letelo listje. Skupaj smo se spomnili še na tiste spremembe, ki jih prinaša jesen, a je bilo še prezgodaj, da bi jih lahko opazili. Sledila je spontana igra, katere se otroci zelo veselijo. Igrali so se z listjem, ga nabirali in nam kazali »pobarvano listje« (rdeče, rumene, rjave barve). Opazili so, da je nekatero listje še popolnoma zeleno, nekatero je bilo že v celoti pobarvano, spet drugo samo delček. Nabirali so razne vejice, manjše palice, se igrali z mahom, dečki so si pod vejami nižje raslega drevesa uredili »bazo«, na hribu so si uredili tobogan, navdušeni so plezali po hribu navzgor in se spuščali navzdol.

V septembru smo se večkrat odpravili tudi do bližnjega vinograda. Grozdje in vinograd smo najprej opazovali in opisovali. Kaj je vinograd? Kakšno je grozdje (barva, okus, vonj)? Kaj naredimo z grozdom,

ko dozori? Kaj vse lahko pridelamo iz grozdja? Grozdje smo okušali in vonjali. Na sprehodih smo opazovali gospoda, ki je vinograd obdeloval in pripomočke, ki jih je imel s seboj. Odločili smo se, da se bomo tudi sami odpravili v trgatavo. Otroci so se sprehodili po vinogradu in se preizkusili v trgatavi grozdja. Najbolj jim je bilo všeč, ko so grozdje lahko tudi jedli. Veselje ob polnih vrčih grozdja je bilo veliko. Ob vrnitvi v vrtec, nam je vrče z grozdom dopolnil še gospod, ki smo ga večkrat opazovali pri obdelovanju vinograda.

Na sprehodih (september 2021 – december 2021) se najraje zadržujemo na stranskih poteh, še posebej na poti, ki nas pelje mimo potoka in na poti čez travnik, na kateri moramo pot prečkati čez manjši potoček. Otroci radi opazujejo vodo v potoku. Enkrat jo je več, drugič manj. Mogoče bomo slišali žabe? Radi opazujejo in štejejo ribe. Ob potoku se radi tudi usedemo, zapremo oči in prisluhnemo zvokom narave (žuborenju potoka, ptičjemu petju, šelestenju listja na drevesih, zvoku vetra). Vsakokrat pa, na pobudo otrok, tudi tečemo. Otroci pri hoji čez potoček razvijajo ravnotežje, premagujejo strah.

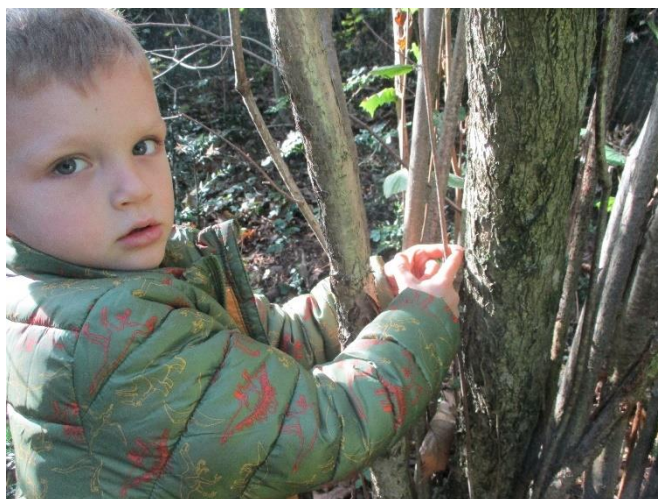
Preden smo se naslednjič odpravili v gozd, smo spoznali gozdni bonton. Otroci so nekaj pravil gozdnega bontona že poznali. Izdelali so plakat in tako pravila še dodatno utrjevali.

Ob naslednjem obisku gozda, oktobra 2021, so otroci opazovali, opisovali, nabirali gozdne plodove (razen gob). Opazili so pravi kostanj, ježevico kostanja, želod, gobe).

Opazovali smo drevesa in tako spoznavali pojma tanko – debelo. Gibali so se po gozdu, opazovali drevesa in ugotavljali v čem so si podobna in v čem se razlikujejo. Ko so spoznali, da imajo nekatera drevesa debelejše in nekatera tanjše deblo, so v gozdu iskali drevesa z različno debelino debel. Taka, ki so jih lahko objeli samo s prsti rok. Taka, za objem katerih so potrebovali obe roki, in taka, ki so jih lahko objeli s prsti rok in s pomočjo prijatelja.

Novembra 2021, ko je skoraj vse listje že odpadlo, smo se odpravili do reke Vipave, kjer so se otroci igrali z listjem. Domišljije pri igri ni manjkalo. Otroci so se tudi »kopali« v listju in to kar »brez rokavčkov«.

Decembra 2021 smo se tudi pri nas razveselili ledu. Otroci so ga z nogami najprej zdrobili, nato pa so ga prijeli tudi v roke. Veselje ob skakanju po ledu je bilo veliko. Led so prijeli v roke, izkušnje ob tem pa različne. Nekateri so opazovali kako se jim topi v rokah, nekateri so ga raje odvrgli na tla, saj jim je bilo mraz v roke, spet drugi so ga na različne načine poskušali čim dlje obdržati v rokah. Enemu izmed otrok ga je uspelo prinesiti nazaj v vrtec.

Tudi v zimskem času opazimo različne živali. Tokrat smo se razveselili čaplje.

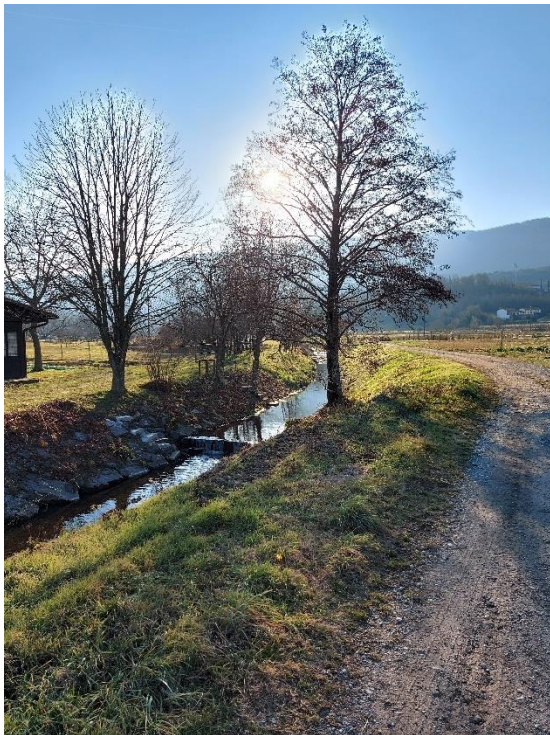

V gozdu smo si pripravili poligon. Otroci so prinašali naravni material in predlagali zakaj ga lahko uporabimo. Nabrali so listje, manjše in večje veje, plod drevesa, ki je bil podoben žogici. Z listjem so označili štart, postavili so manjše veje, čez katere so skakali, po večji veji so hodili in lovili ravnotežje. Del poligona so tekli po hribu navzgor, del po hribu navzdol, tik pred ciljem so ponovno razvijali ravnotežje po debelejšem deblu. S plodovom, podobnim žogici, so ciljali drevo. Ko smo poligon večkrat pretekli, so se igrali še z listjem. Obiskov in sprehodov v naravi je bilo še več. Veselijo pa se že naslednjega.

Tudi zadnji teden v decembru 2021, teden pred šolskimi počitnicami, smo izkoristili za obisk gozda. Do gozda smo odšli po poljski poti, mimo potoka. Ta jim je najljubša. Že takoj ob prihodu so izrazili željo po teku.

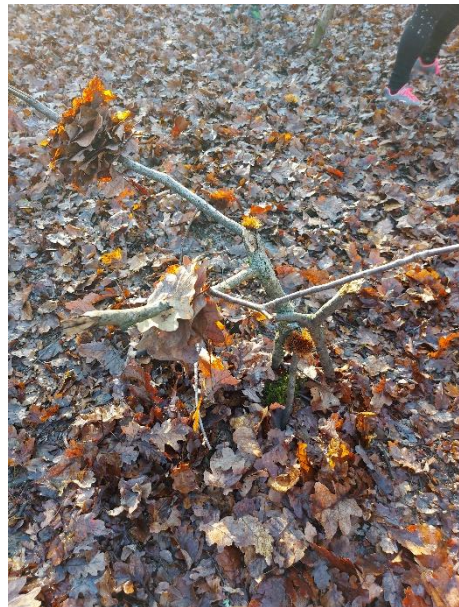

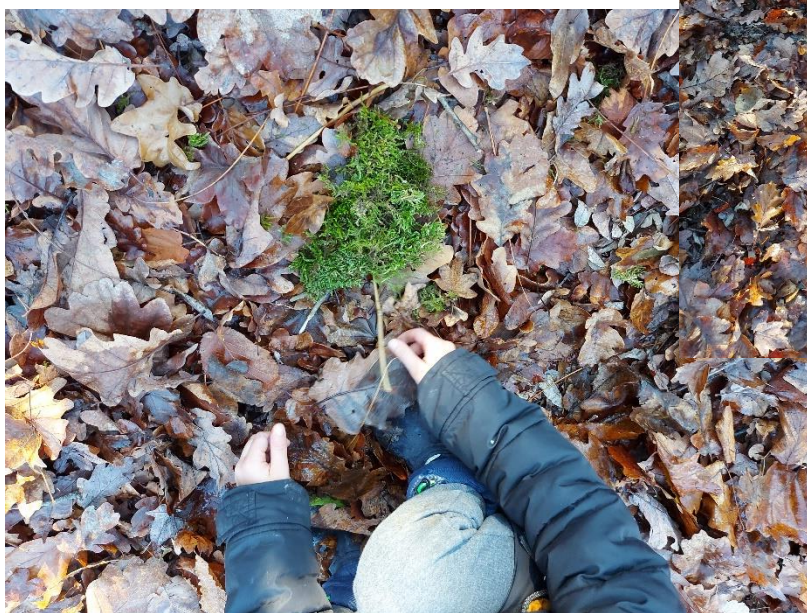
Ob prihodu v gozd smo si najprej pripravili prostor, se udobno namestili in prisluhnili pravljici »Sneženi mož«. Ker so bila tla vlažna, smo morali najprej poiskati kje bi lahko sedeli. Našli smo debelejšše deblo, na katerega so razgrnili še rjuho.

Ta dan so iz naravnega materiala, ki jim je bil na voljo v gozdu, izdelovali tudi smrečice. Pri izdelavi njihova domišljija ni počivala. Nastale so čudovite smrečice. Nekatere so bile izdelane iz vej, nekatere iz maha, nekaterim smrečicam so dodali tudi »okraske«. Nanje so obesili ježevce, listje, mah. Otroci so pri izdelavi sodelovali, si pomagali in se dopolnjevali.

Zapisala: Nina Furlan Balič